

2007. május 23., szerda

54. felszólít egy, az EU–AKCS Közös Parlamenti Közgyűlésével együttműködő Közös Parlamenti Kereskedelmi és Fejlesztési Bizottság létrehozására minden gazdasági partnerségi megállapodáson belül a GPM végrehajtása kereskedelmi és fejlesztési hatásának nyilvános nyomon követése és felülvizsgálata, a GPM-ek elszámoltathatóságának biztosítására vonatkozó mechanizmusok kidolgozása, valamint a regionális és a teljes AKCS szempontjából jelentkező, GPM-mel kapcsolatos aggodalmak kezelése céljából;

55. sürgeti a Bizottságot hogy rendszeresen konzultáljon az AKCS-országok nemzeti parlamentjeivel, hogy megkönnyítse számukra a folyamat ellenőrzését, továbbá azt ajánlja, hogy a közös parlamenti közgyűlés megfelelő bizottsága és az európai és AKCS-országbeli parlamenti képviselők a plenáris üléseken folytsanak rendszeres nyomon követést;

56. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU tagállamok és az AKCS-országok kormányainak, az AKCS–EU Tanácsnak és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.

P6_TA(2007)0205

Közös kül- és biztonságpolitika – 2005

Az Európai Parlament 2007. május 23-i állásfoglalása a Tanácsnak a KKBP fő szempontjairól és alapvető választásairól – beleértve az Európai Unió általános költségvetésének pénzügyi kihatásait – szóló, az Európai Parlamenthez intézett éves jelentéséről – 2005 (2006/2217(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács éves jelentésére (10314/1/2006),
- tekintettel az EK-Szerződés 21. cikkére,
- tekintettel a 2004. október 29-én Rómában aláírt, az Európai Alkotmányt létrehozó Szerződésre (alkotmányszerződés),
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott európai biztonsági stratégiára,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a költségvetési eljárás javításáról szóló, 1999. május 6-i intézményközi megállapodásra⁽¹⁾, és különösen annak (40) bekezdésére,
- tekintettel a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló intézményközi megállapodás megkötésére vonatkozó 2006. május 17-i határozatára⁽²⁾,
- tekintettel a 2005. június 16–17-i brüsszeli Európai Tanács elnökségi következtetéseire, és különösen az Európai Alkotmány létrehozásáról szóló szerződés megerősítéséről szóló nyilatkozatára, valamint a 2006. június 15–16-i és december 14–15-i Európai Tanács elnökségi következtetéseire,
- tekintettel a 2005. december 15–16-i brüsszeli Európai Tanács 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó pénzügyi tervről szóló elnökségi következtetéseire,
- tekintettel az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződésre vonatkozó, 2005. január 12-i állásfoglalására⁽³⁾,

⁽¹⁾ HL C 172., 1999.6.18., 1. o.

⁽²⁾ HL C 297. E, 2006.12.7., 182. o.

⁽³⁾ HL C 247. E, 2005.10.6., 88. o.

2007. május 23., szerda

- tekintettel a 2004. évi közös kül- és biztonságpolitikáról szóló, 2006. február 2-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az európai biztonsági stratégiának az EBVP összefüggésében történő végrehajtásáról szóló, 2006. november 16-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel a mérlegelés időszakára tervezett következő lépésekről szóló, 2006. június 14-i állásfoglalására ⁽³⁾, és a 2006. december 4–5-én Brüsszelben megtartott, Európa jövőjéről (a mérlegeléstől a cselekvésig) szóló közös parlamenti találkozó eredményeire,
- tekintettel az új, a millenniumi fejlesztési célokkal összefüggő, fejlesztésre szánt pénzügyi eszközökről szóló, 2006. február 16-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az EU–Oroszország csúcstalálkozókról szóló, 2006. június 15-i ⁽⁵⁾ és 2006. december 13-i állásfoglalásaira ⁽⁶⁾,
- tekintettel az EU és az Egyesült Államok közötti kapcsolatoknak a transzatlanti partnerségi megállapodás ⁽⁷⁾ keretében történő javításáról, valamint az EU és az Egyesült Államok közötti transzatlanti gazdasági kapcsolatokról szóló 2006. június 1-jei állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel a közel-keleti békéről és az emberi méltóságról szóló 2003. október 23-i ⁽⁹⁾, és a közel-keleti helyzetről szóló 2006. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,
- tekintettel az EU és Kína közötti kapcsolatokról szóló, 2006. szeptember 7-i állásfoglalására ⁽¹¹⁾,
- tekintettel a 2005. december 15–16-i Európai Tanács „Az EU és Afrika: egy stratégiai partnerség felé” című elnökségi következtetéseire,
- tekintettel „Az atomsorompó szerződés felülvizsgálata – Nukleáris fegyverek Észak-Koreában és Iránban” című, 2005. március 10-i állásfoglalására ⁽¹²⁾, amely szerint a „No Say, No Pay” (olyan ország nem ad támogatást, amelynek nincs beleszólása a döntéshozatalba) olyan elv, amelyet az EU a Koreai-félsziget esetében alkalmazni fog,
- tekintettel az Európai Unió energiaellátásának biztonságáról szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽¹³⁾,
- tekintettel az emberi jogok helyzete a világban című 2005-ös éves jelentésről és az EU ezzel kapcsolatos politikájáról szóló, 2006. május 18-i állásfoglalására ⁽¹⁴⁾ és az Európai Unió megállapodásaiban szereplő emberi jogi és demokráciazáradekról szóló, 2006. február 14-i állásfoglalására ⁽¹⁵⁾,

⁽¹⁾ HL C 288. E, 2006.11.25., 59. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0495.

⁽³⁾ HL C 300. E, 2006.12.9., 267. o.

⁽⁴⁾ HL C 290. E, 2006.11.29., 396. o.

⁽⁵⁾ HL C 300. E, 2006.12.9., 482. o.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0566.

⁽⁷⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 226. o.

⁽⁸⁾ HL C 298. E, 2006.12.8., 235. o.

⁽⁹⁾ HL C 82. E, 2004.4.1., 610. o.

⁽¹⁰⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 240. o.

⁽¹¹⁾ HL C 305. E, 2006.12.14., 233. o.

⁽¹²⁾ HL C 320. E., 2005.12.15., 253. o.

⁽¹³⁾ HL C 292. E, 2006.12.1., 112. o.

⁽¹⁴⁾ HL C 297. E, 2006.12.7., 341. o.

⁽¹⁵⁾ HL C 290. E, 2006.11.29., 107. o.

2007. május 23., szerda

- tekintettel az Európai Unió új tagállamok befogadására való képességének intézményi szempontjairól szóló, 2006. december 13-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a bővítési stratégiáról és a 2006–2007 közötti fő kihívásokról szóló, 2006. december 13-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 112. cikkének (1) bekezdésére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A6-0130/2007),
- A. mivel annak reményében, hogy a Tanács utólagos megközelítése, amely szerint a Parlamenttel folytatandó – az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkében megállapított – előzetes konzultáció helyett mindössze ismertető jegyzéket küld az előző évben végzett közös kül- és biztonságpolitikai (KKBP) tevékenységekről, ezentúl a költségvetési fegyvelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló, 2006. május 17-i új intézményközi megállapodás ⁽³⁾ 42. és 43. pontjának konstruktív értelmezése révén helyesbítésre kerül;
- B. mivel a Tanácsnak a Parlamenttel folytatandó tényleges konzultációval kellene egyszer és mindenkorra felváltania ezt a gyakorlatot annak biztosítása érdekében, hogy a Parlament nézeti valódi hatást gyakoroljanak a következő évre vonatkozó döntésekre;
- C. mivel az EU ötödik bővítése után 18 tagállam már megerősítette az Alkotmányt, de a szerződés teljes megerősítésére és hatálybalépésére kell törekedni annak biztosítása érdekében, hogy az Unió kész legyen arra, hogy szembenézzon a mai világ globális felelősségeivel, veszélyeivel és kihívásaival;
- D. mivel az alkotmányszerződés külkapcsolatokra vonatkozó rendelkezéseit nem vonták kétségbe a megerősítési folyamat során, aminek eredményeként a KKBP fontos szerepet játszhatna a közvélemény bizalmának fokozása terén az Unióban;
- E. mivel az Unió teljes külső fellépésének és a KKBP-nek különösen figyelembe kell vennie az Unió érdekeit, főként az egyes harmadik országok és régiók európai modellhez és értékekhez való közelségét, és azt, hogy az Unió az egyik legjelentősebb világszintű geopolitikai szereplőként a béke mellett elkötelezett államok és népek politikai, gazdasági, társadalmi és környezeti uniójaként működik, amely a demokrácia, a jogállamiság és a társadalmi igazságosság elveivel összhangban jár el, és ezért erős és megbízható politikai és gazdasági partnerekre van szüksége;
- F. mivel a közös külpolitika hatékonyságát és hitelességét nemrég megkérdőjelezte az egyes tagállamok által a kétoldalú kérdéseket illetően gyakorolt vétó más tagállamok kompromisszumkeresésre irányuló erőfeszítései ellenére; mivel a tagállamoknak egységesen kell fellépniük, és tartózkodniuk kell a vétójog alkalmazásától, az említett eljárást a nemzeti vonatkozású, igen érzékeny kérdésekre korlátozva;
- G. mivel a demokrácia kialakítása és megszilárdítása során a jogállamiság, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása továbbra is lényeges célja a KKBP-nek, és mivel a KKBP első-sorban a gazdasági integrációra, a diplomáciára, a polgári válságmegelőzésre és a konfliktuskezelésre kell, hogy összpontosítson;
- H. mivel a hitelesség érdekében a KKBP-nek és az európai biztonsági és védelmi politikának (EBVP) kiegészítő forrásokat kell juttatni a törekvéseiknek való megfelelés céljából;
- I. mivel a katonai műveletek Európai Unió általi finanszírozása tulajdonképpen a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament demokratikus ellenőrzésnek hatályán kívül marad;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0569.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0568.

⁽³⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

2007. május 23., szerda

Az alkotmány szerződés megerősítése, mint a KKBP fő szempontja és alapvető döntése a 2007-es évre

1. úgy véli, hogy az Európai Unió az alkotmány szerződés nélkül nem alakíthat ki olyan kül- és biztonságpolitikát, amely a legfontosabb kihívásoknak, például a globalizációnak, a tönkre ment és a tönk szélén álló államoknak, a határokon átnyúló migrációnak, a nemzetközi terrorizmusnak, az energiatülszórásnak és az éghajlatváltozásnak legalább részben meg tud felelni; úgy ítéli meg, hogy a KKBP eredményességének előfeltétele, hogy a szükséges eszközöket és képességeket fejlesszék az Unió és tagállamai biztonságának, függetlenségének és integritásának védelme érdekében; ebben az összefüggésben emlékeztet az Unió nagyobb világszintű szerepvállalására irányuló, az összes tagállamban fennálló széles körű támogatásra, mivel a tagállamok külön-külön már nem tudják felvállalni ezt a szerepet a polgárok számára; hangsúlyozza, hogy az alkotmány szerződés véglegesítésének szükségessége az egyik legfontosabb kérdés kell, hogy legyen a soros és a következő EU-elnökségek számára;

2. szükségesnek tartja a külügyminiszteri tisztség létrehozását, és nélkülözhetetlennek tartja, hogy a külügyminiszter ezzel egyidejűleg a Bizottság tagja és a külügyminiszterek tanácsának elnöke legyen annak érdekében, hogy a KKBP folytonosságot és koherenciát szerezzen, valamint Európa egységesen tudjon megnyilvánulni;

3. úgy véli e tekintetben, hogy az új EU-s külügyminiszteri tisztség létrehozását a tagállamok valós kötelezettségvállalásának kell kísérnie azt illetően, hogy az Európai Unió általános problémáit tükröző valódi és hatékony közös kül- és biztonságpolitikát határoznak meg és hajtanak végre;

4. megállapítja, hogy a támogatási záradék, a strukturális együttműködés, az európai külügyi szolgálat és az egységes jogi személyiség az alkotmány szerződés égetően szükséges előrelépéseinek példái;

5. rámutat, hogy a nagyobb mértékű kül- és biztonságpolitikai integrációra vonatkozó politikai és társadalmi konszenzus megbízható alapot kínál az alkotmányos folyamat előmozdításához;

6. ismételten sürgeti az állam- és kormányfőket, hogy 2008 végéig véglegesítsék az alkotmány szerződést, nemcsak a további bővítések feltételeként, hanem annak érdekében is, hogy lehetővé tegyék az Unió hatékonyabb, átláthatóbb és demokratikusabb működését a külső fellépések és a KKBP/EBVP terén egyaránt;

A KKBP hatékonyságának, összehangoltságának és láthatóságának fejlesztése

7. üdvözli az Európai Védelmi Ügynökség létrehozását, a „taktikai csoportok” fogalmának kialakítását, az európai szomszédsági politika létrehozását és a szolidaritási záradéknak a terrorveszély és terrortámadások elhárítása érdekében történő alkalmazását, valamint a főbb polgári célok, a polgári válságkezelési csapatok és a békeépítő partnerségek stabilitási eszköz keretében történő létrehozását; sürgeti a Bizottságot polgári békefenntartó csapatok létrehozására, amint azt a Parlament már számos állásfoglalásban kérte;

8. célszerűbbnek tartja, hogy a Tanács és a Bizottság használja ki az eljárási és szervezési lehetőségeit, és ennek során erősítse az első és a második pillér közötti kapcsolatokat a következők révén:

- a) a KKBP-re és a külső fellépésekre vonatkozó közös javaslatok benyújtása a KKBP főképviseleje és a Bizottság által a Tanács részére,
- b) rendszeres együttes ülések a külkapcsolatokért felelős biztosok csoportja, a KKBP főképviseleje és az Európai Parlament Külügyi Bizottságának küldöttségei részvételével külügyi kérdések megvitatása céljából a stratégiai prioritások jobb értékelése és koordinálása érdekében,
- c) rendszeres együttes ülések a Tanács munkacsoportjai, a COREPER, a Bizottság és a Parlament előadóinak részvételével egymás álláspontjainak jobb megértése érdekében,

2007. május 23., szerda

- d) az „EU központi csoportok” mechanizmusának, amelyet először a Szomáliához kapcsolódó politikai kérdések kezelésére hoztak létre 2004-ben, gyakoribb használata, mivel ez egy olyan mechanizmus, amely megerősíti az intézményi kapcsolatokat, és amely a KKBP főképviselőjéből és a Tanácsból, a Bizottságból, a soros elnökségből és a részt venni kívánó tagállamokból áll; hangsúlyozza azonban, hogy ez a mechanizmus különösen olyan külpolitikai kérdések kezelésére alkalmas, amelyek nem váltanak ki jelentős nézetkülönbségeket a tagállamok között, de számos tagállam számára fontosak maradnak,
- e) az Unió és intézményei, valamint a tagállamok szolgálatait, delegációit, különleges képviselőit, nagykövetségeit stb. által összeállított információk fenntartások nélküli megosztása,
- f) a három közösségi intézmény külső fellépésekért felelős igazgatóságai közötti együttműködés fokozása a magas és közepes szintű rendszeres munkailések és eszmecserek megkönnyítése révén, beleértve a külügyi kérdésekkel foglalkozó európai köztisztviselők rotációját és cseréjét,
- g) a párbeszéd és az EU diplomáciai akadémiájának létrehozására irányuló folyamat elindításának ösztönzése,
- h) a Bizottság arra történő ösztönzése, hogy fejlessze az Unió „nagykövetségeivé” azokat a delegációkat, amelyek a felelősségi körébe tartoznak,
- i) az Unió harmadik országba küldött különleges képviselője feladatainak automatikus átruházása az adott országban lévő EU-delegáció vezetőjére, csakúgy mint Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság esetében,
- j) egyrészt az EB 127 delegációja és képviselője, másrészt a többi uniós intézmény és küldöttség, valamint a tagállami külügyminisztériumok és nagykövetségek közötti együttműködés fokozása rendszeres érintkezések és ülések szervezése, gyakorlati segítség nyújtása, valamint a tagállamok diplomáciai személyzete és az érintett intézmények tisztviselői kölcsönös alapon történő cseréjének megszervezése révén;
9. felhívja az ENSZ Biztonsági Tanácsában részt vevő EU-tagállamokat, hogy – a többi tagállam tájékoztatását követően – vegyék figyelembe javaslataikat, és kíséreljék meg a Biztonsági Tanácsban belül a koordinált intézkedésekre való törekvést, a legszélesebb körű európai nézeteknek megfelelően;
10. felhívja továbbá az ENSZ Biztonsági Tanácsában részt vevő EU-tagállamokat, hogy e keretben fokozzák az összehangoltságukat az EU világszintű fellépése eredményességének javítása érdekében, és a közeljövőben határozzanak a Biztonsági Tanácsban lévő közös európai képviselői hely létrehozásáról;
11. úgy véli, hogy a KKBP-kérdésekben a minősített többségi szavazás bevezetése nélkül az Unió külső fellépésének koherenciája, hatékonysága és láthatósága súlyos csorbákat szenved;
12. úgy véli, hogy többet lehetne tenni a harmadik országokkal és régiókkal – különösen a fontos partnerekkel – folytatott politikai párbeszéd erősítéséért, valamint annak érdekében, hogy az Unió kezdeményezőbbé váljon a nemzetközi szervezetekkel fenntartott kapcsolatokban; úgy ítéli meg, hogy a Bizottság delegációinak hálózatát rugalmasabban és dinamikusabban is fel lehetne használni;
13. rámutat, hogy a harmadik országokkal folytatott politikai párbeszédet fokozni kell, nem utolsósorban az emberi jogok vonatkozásában; úgy véli továbbá, hogy a közösségi intézményeknek és a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy küldöttségeik tagjai tudatában legyenek a Tanács által elfogadott emberi jogi iránymutatásoknak, azokra építsenek, és azokkal összhangban járjanak el;
14. ezzel kapcsolatban emlékeztet arra a jelentőségteljes szerepre, amelyet a parlamentáris diplomácia játszhat az Unió harmadik országokkal és régiókkal fenntartott kapcsolataiban; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy hozzanak létre együttműködésen alapuló szorosabb kapcsolatokat a három jelentős parlamentközi közgyűléssel (AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés, Euro-Mediterrán Parlamenti Közgyűlés, EU–Latin-Amerikai Parlamenti Közgyűlés), amelyek fontos szerepnek játszanak, és amelyek fórumot biztosí-

2007. május 23., szerda

tanak a világ minden részéről érkező parlamenti képviselőknek, így fokozzák demokratikus legitimitációt és értékes politikai fórumokat biztosítanak az átfogó párbeszédhez; felkéri a Parlament illetékes szerveit, hogy ennek megfelelően koordinálják és fokozzák ezen parlamentközi közgyűlések támogatását;

15. úgy véli, hogy a koherencia jelenlegi hiányának kezelése és a „képességek és elvárások közötti jelenlegi különbség” megszüntetése érdekében az Uniónak a külső fellépések terén rendelkezésre álló összes eszközt ki kell aknáznia, például a kereskedelempolitikát, a segélyekre vonatkozó politikát, a külpolitikát és az EBVP-t, valamint a környezetvédelmi, kutatási, közlekedési, mezőgazdasági, halászati és belügyi politikák külső dimenzióját;

Különböző tematikus szempontokról szóló ajánlások 2007-re

16. kitart amellett, hogy a jólét és a biztonság szavatolása érdekében korlátozott számban kiemelten kell kezelni olyan területeket, mint például a demokrácia megszilárdítása, az emberi biztonság, a terroriszervezetek elleni harc, a migráció kezelése, a kultúrák közötti párbeszéd, az energetikai biztonság, az éghajlatváltozás, a fegyverzetellenőrzés és a leszerelés, a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megakadályozása, az EU hozzájárulása a szegénység csökkentéséhez, valamint a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez és a társadalmi fejlődéshez, amelyek jobban kapcsolódnak az európai polgárok kívánságaihoz és aggodalmaihoz, valamint az Unió által nemzetközi ügyekben betöltendő szerepre vonatkozó elvárásaihoz;

17. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy alkalmazni kell a nemzetközi atomsorompó rendszer valamennyi aspektusát, fokozottan törekedni kell a meglévő fegyverzetellenőrzési és leszerelési rendszerek fenntartására, különösen a vegyi fegyverek betiltásáról szóló egyezmény konzisztens végrehajtására és átfogó figyelemmel kísérésére, valamint a taposóaknák betiltásáról szóló ottawai egyezmény egyetemes alkalmazására, valamint tárgyalásokat kell kezdeményezni új fegyverzetleszerelési megállapodásokról, többek között a kézfegyverekről, illetve a hagyományos és atomfegyverek számának további csökkentéséről Európában;

18. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Vlagyimir Putyin, orosz elnök bejelentette, Oroszország a továbbiakban nem hajlandó részt venni az európai hagyományos haderőről szóló 1990-es szerződésben; véleménye szerint ez nem megfelelő válasz a rakétaelhárító rendszerekről szóló tervekre; az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezeten belüli, a biztonságról, a fegyverzetellenőrzésről és a leszerelési kérdésekről szóló párbeszéd újratekintésére szólít fel;

19. felhívja a Bizottságot, hogy e kiemelt területeken összpontosítson a politikai, kereskedelmi, gazdasági és pénzügyi eszközökre és a meglévő szerződések első pillérén belüli politikákra az Unió világszintű külügyi céljainak megfelelőbb szolgálata érdekében; úgy véli, hogy az EU külső fellépésének hasznára válna az is, ha több nő kerülne vezető beosztásokba, beleértve a KKBP területét;

20. ismételten megerősíti, hogy az európai biztonsági stratégiát aktualizálni kell, fenn kell tartani a stratégia polgári-katonai kettős megközelítését, valamint a konfliktusmegelőzésre és a hatékony multilaterálisra vonatkozó lényeges koncepcióit, ezenkívül az Unió biztonságát érintő jelentős kihívásként fel kell venni a stratégiába az energetikai biztonságot, az éghajlatváltozást és a szegénység elterjedésének megakadályozását; úgy ítéli meg, hogy a biztonság és a fejlődés közötti kapcsolatra, valamint a társadalmi-gazdasági kérdésekre különös figyelmet kell fordítani;

21. fenntartja, hogy a terrorizmus az EU biztonságát fenyegető egyik fő veszély, azonban az e veszély ellen a nemzetközi partnerekkel szoros együttműködésben és az ENSZ által megállapított stratégiájának megfelelően folytatott küzdelem során a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és az alapvető szabadságok egyetemes értékei és ezek védelme nem sérülhetnek;

22. ismételten megerősíti, hogy bár a terrorizmus elleni küzdelem az EU külpolitikájának alapvető eleme, az emberi jogok és a polgári szabadságok tiszteletben tartásának továbbra is elsőbbséget kell élveznie az EU számára; úgy ítéli meg, hogy sokkal többet kellene tenni annak érdekében, hogy a nemzetközi jog és az ENSZ alapokmánya alapján megerősítsék a terrorizmus elleni harcban való nemzetközi együttműködést;

2007. május 23., szerda

23. hangsúlyozza az energetikai biztonsági kérdések fontos külpolitikai dimenzióját, beleértve az Uniónak az energiától és az egyre instabilabbá váló országokból és régiókból érkező más stratégiai szállításoktól való függőségét, valamint az alternatív forrásokhoz való hozzáférés és ezen források fejlesztésének kérdését; elutasítja az energiaellátás minden olyan korlátozását, amelyet politikai eszközként használnak fel; hangsúlyozza az energiapolitika terén az EU tagállamai közötti szolidaritás szükségességét; úgy véli, hogy minden erőfeszítést meg kell tenni az ilyen függőség csökkentése érdekében; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az Unió külső fellépéseit egy közös stratégia felé irányítsák, és hogy az energiaszállítások diverzifikálására irányuló projekteket támogassák;
24. hangsúlyozza az Európai Uniónak a globális kormányzás, a nemzetközi szervezetek és a nemzetközi jog értékének erősítéséhez fűződő alapvető érdekét; kitart amellett, hogy az ENSZ alapvető szerepet játszik a globális kormányzás fejlődésében; ismételten megerősíti, hogy Kínát és Indiát, mint felemelkedő hatalmakat, és Oroszországot is be kell vonni a globális kormányzás helyzetével és a globális kihívások megoldásaival kapcsolatos felelősségvállalásba, azon pótolhatatlan szerep mellett, amelyet a transzatlanti partnereknek kell közösen játszaniuk ebben az összefüggésben;
25. hangsúlyozza az EU külpolitikájában a regionális együttműködés dimenziója továbbfejlesztésének fontosságát, különösen a szomszédjai területén, a Fekete-tenger régiójával való kapcsolatok megerősítése és mind a szomszédok közötti, mind az EU és szomszédjai közötti együttműködés ösztönzése révén, olyan regionális megoldások biztosítása érdekében, amelyek a stabilitást, a fejlődést és a jólétet ösztönzik;
26. emlékezteti az EU-t, hogy sürgesse partnereit a demokrácia, az emberi jogok és a jogállamiság fejlesztésére és megszilárdítására, mivel e kritériumok jelentik egy jómódú és biztonságos világ alapjait;
27. aggodalmának ad hangot e tekintetben a Kína által 2007 januárjában egy műholdellenes fegyveren elvégzett első kísérletet illetően; ezt arra utaló jelként értékeli, hogy a világűrben megsokasodhat a fegyverek száma; felhívja a Tanácsot, hogy ENSZ-szinten kezdeményezzen multilaterális tárgyalásokat az ilyen fegyverekre vonatkozó nemzetközi tilalom érdekében;
28. üdvözli az Egyesült Államok új kezdeményezését a rakétaelhárító rendszerével kapcsolatos konzultációk és a folyamatos tájékoztatás tekintetében; aggodalmát fejezi ki Putyin elnök nyilatkozatai miatt, amelyekben reagált az Egyesült Államok arra vonatkozó terveire, hogy rakétaelhárító-rendszerének egyes elemeit Lengyelországba és Csehországba telepítse; párbeszédre szólítja fel az érintett feleket; felhívja az Egyesült Államokat, hogy fokozza a lehetséges új atomhatalmak fenyegetésével szemben felállítandó rakétavédelmi rendszerre vonatkozó terveivel kapcsolatos konzultáció előmozdítására és a tervek jobb megindokolására irányuló erőfeszítéseit annak érdekében, hogy a NATO és az EU továbbra is egységesen léphessenek fel; kéri, hogy folytassanak mélyreható tárgyalásokat e javaslatokról, többek között különböző biztonsági területek EU és NATO kereteken belül történő létrehozásának szükségességéről, lehetőségéről és az azzal kapcsolatos kockázat értékeléséről; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a NATO–Oroszország Tanácson belül konzultációt folytassanak a rakétaelhárító-rendszerrel;
29. úgy véli, hogy a külső fellépések szempontjából sokkal többet kellene tenni a szegénység terjedésének megállításáért, a megbélyegzés és a diszkrimináció elleni harcért, és a jelentős betegségek elleni küzdelemért; ismételten megerősíti annak fontosságát, hogy az EU tartsa fenn a millenniumi fejlesztési célok elérésére vonatkozó kötelezettségvállalását;
30. üdvözli a Bizottság és a Tanács által annak érdekében tett erőfeszítéseket, hogy az EU külső fellépéseinek kiemelkedő részeként kezeljék az illegális bevándorlás kérdését a származási országokkal és a tranzit-országokkal fenntartott kapcsolataikban; úgy véli, hogy a fejlesztési együttműködésnek a tömeges bevándorlás kiváltó okait is kezelnie kell, és az EU-nak a konfliktusok megoldása terén történő nagyobb szerepvállalását is tartalmaznia kell a millenniumi fejlesztési célok elérése érdekében, különösen az afrikai országokkal kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy az illegális bevándorlás elleni küzdelemnek az igazságügyi és rendőri fellépések keretén belül kell maradnia, és hogy az EU politikáinak a tömeges bevándorlás kiváltó okait is kezelniük kell; rámutat arra, hogy az illegális bevándorlás elleni küzdelem igazságügyi és rendőrségi feladat, amely kizárja a katonai eszközök és az EBVP kínálta lehetőségek alkalmazását;
31. ismételten megerősíti a Parlamentnek az Európai Unió megállapodásaiban szereplő emberi jogi és demokráciazáradékról szóló fent említett, 2006. február 14-i állásfoglalását, és felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot az említett állásfoglalásban szereplő ajánlások figyelembevételére az EU és számos partnerállam közötti valamennyi fajta megállapodás jobb szabályozása érdekében, amely megállapodásoknak a demokráciazáradékok lényeges elemét alkotják; ismételten megerősíti kötelezettségvállalását azt illetően, hogy küzdjön a háborús bűnök, az emberiség elleni bűnök és más súlyos emberi jogi jogsértések elkövetőinek büntetlensége ellen többek között a Nemzetközi Büntetőbíróság szerepének megerősítésével;

2007. május 23., szerda

32. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy mérjék fel felelősségüket, és haladéktalanul hajtsák végre a Parlament 2007. február 14-i, az európai országoknak a CIA által foglyok szállítására és illegális fogvatartására való állítólagos használatáról szóló állásfoglalásában tett ajánlásokat⁽¹⁾;

33. hangsúlyozza a harmadik országokkal kötött valamennyi fajta megállapodásban szereplő emberi jogi, atomsorompó és terrorizmusellenes záradékok hatékony végrehajtásának szükségességét, amely elkerüli az ad hoc módosításokat az összhang és a hatékonyság biztosítása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy az új stabilitási, előcsatlakozási, az európai szomszédsági politika és a fejlesztési együttműködési eszközök keretében, ezen eszközök hatályain belül, terjesszen elő javaslatokat a harmadik országok technikai és pénzügyi támogatására annak érdekében, hogy segítsék őket a fent említett záradékokból adódó kötelezettségeik teljesítésében; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy ezeket az új eszközöket a demokrácia és az emberi jogok új európai eszközével összhangban és annak kiegészítéseképpen alkalmazzák;

Prioritások a földrajzi területeken 2007-re

34. ajánlja, hogy tegyenek lépéseket az EU bővítésének, mint az EU 2007. évi napirendje lényeges céljának fenntartására, amelynek viszont összhangban kell állnia az EU új tagállamok integrációs képességével (figyelembe véve a bővítésnek az EU intézményeire, pénzügyi forrásaira gyakorolt hatását és az EU arra vonatkozó képességét, hogy politikai céljai elérésére törekedjen); ajánlja, hogy erősítsék meg az európai szomszédsági politikát, ideértve az EU és a fekete-tengeri térség országai közötti gazdasági, politikai, biztonsági és energiaügyi kapcsolatok megerősítésére irányuló kezdeményezéseket is; hogy tegyenek erőfeszítéseket a Nyugat-Balkán stabilizációjához való hozzájárulásra, beleértve az EU-csatlakozás előkészítését, a thesszalóniki napirenddel összhangban; hogy kezdjék újra Szerbiával a stabilizációs és társulási megállapodásról folytatott tárgyalásokat; hogy erősítsék meg az euro–mediterrán együttműködést; hogy alakítsanak ki kiegyensúlyozott, széles körű partnerséget Oroszországgal, amely a nemzetközi kihívásokra, a kereskedelemre és az energetikára, de mindenekelőtt az emberi jogi és demokratizálódási kérdésekre terjed ki; továbbá mélyítsék el a kapcsolatokat Közép-Ázsiával a térségben működő fontosabb nemzetközi szervezetekkel való teljes körű együttműködés útján;

35. úgy ítéli meg, hogy a nemzeti szolidaritás, stabilitás, béke és a demokratikus és gazdasági fejlődés előmozdításának továbbra is az EU Afganisztánnal kapcsolatos politikájának prioritásai közé kell tartoznia az elkövetkező évek során; felszólít arra, hogy az ilyen feladatok kapjanak megbízható finanszírozást, amelyek révén középtávon lehet tervezni; szükségesnek ítéli, hogy az Európai Unió támogassa különösen az erős nemzeti és állami intézmények kialakítását, az ország gazdasági és kulturális fejlődését, a magánhadseregek leszerelését és a kábítószer-termesztés és kereskedelem elleni küzdelmet;

36. üdvözlöi a német elnökség által benyújtott új közép-ázsiai kezdeményezést, amely az Európai Uniónak a régióval kapcsolatos külpolitikájában egy eredményesebb és elkötelezettebb megközelítést eredményezhet; úgy ítéli meg, hogy a kezdeményezés egyedi, széles körű együttműködést alakíthat ki az EU és a közép-ázsiai országok között; nézete szerint az Európai Uniónak alapvető érdeke fűződik a nagyobb mértékű gazdasági fejlesztési stabilitásra és a jobb kormányzati és emberi jogi helyzetre való törekvéshez;

37. ismételten megerősíti, hogy az eredményes multilaterizmus fényében szükség van az ENSZ-reformnak a maga teljességében való folytatására, különös tekintettel a Biztonsági Tanács megreformálására; e tekintetben üdvözlöi a Közgyűlés elnöke által kezdeményezett ígéretes reformtörekvéseket;

38. úgy véli, hogy minden erőfeszítést meg kell tenni a libanoni helyzet stabilizálása érdekében, és hogy a Bizottságnak pontosan és részletesen ellenőriznie kellene, hogyan használják fel az adott országban az EU pénzügyi támogatását; felszólítja a Tanácsot, hogy a közel-keleti Kvartett (EU, USA, Orosz Föderáció, ENSZ) keretében fokozza erőfeszítéseit annak érdekében, hogy az izraeliek és a palesztinok közötti tárgyalások meginduljanak az átfogó, békés, két biztonságos és stabil államon alapuló megoldás elérése érdekében; ajánlja, hogy az Unió kötelezze el magát határozottabban a Kvartett álláspontja mellett (kötelezettségvállalás az erőszakmentesség és Izrael elismerésének vállalása, valamint a korábbi megállapodások és kötelezettségek, beleértve az útítvert, elfogadására); úgy ítéli meg, hogy az új palesztin nemzeti egységkormány és az Izraellel kötött korábbi megállapodások elismerése arra kell, hogy ösztönözze az EU-t, hogy fokozza palesztinai jelenlétét; tekintet nélkül az előző pontra úgy hiszi, hogy Izrael és Palesztina kormánya elviekben tiszteletben kell, hogy tartsa az 1967. évi határokat a két, kölcsönösen elismert független állam közötti választóvonalként; úgy véli, hogy az arab országok közvetlen bevonása is eredményesnek bizonyulna e tekintetben; támogatja a Kvartettnek a palesztin nép számára nyújtott nemzetközi segítség folytatására irányuló felhívását;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0032.

2007. május 23., szerda

39. ajánlja, hogy tegyenek lépéseket egyrészt az Egyesült Államokkal, másrészt Latin-Amerikával – annak integrációs folyamatait felgyorsítva – az egyenlő alapokon fenntartott transzatlanti kapcsolatok megerősítésére – ide értve az emberi jogok és a nemzetközi jog tiszteletben tartása melletti, terrorizmus elleni küzdelmet is – egy új transzatlanti partnerségi megállapodás révén, amely a meglévő új transzatlanti napirendet váltaná fel; ajánlja e tekintetben rendszeres felülvizsgálati mechanizmus létrehozását az EBS felülvizsgálati mechanizmusához hasonló módon egy ilyen transzatlanti partnerségi megállapodás tekintetében, amelynek révén az EU és az Egyesült Államok szakértői folyamatosan törekedhetnek a transzatlanti partnerség javítására az abban rejlő összes lehetőség kihasználása érdekében;

40. ajánlja, hogy mozdítsák elő a Kínával kötendő partnerségi megállapodás megtárgyalását, amennyiben jelentős előrelépésre kerül sor a demokrácia és az emberi jogok területén; hogy mélyítsék el az Indiával fenntartott stratégiai partnerséget; hogy fokozzák a Japánnal és az ASEAN-országokkal folytatott politikai és gazdasági együttműködést, miközben nem csak a finanszírozásra korlátozódó aktív szerepet keresnek az EU számára a Koreai-félszigettel kapcsolatos megoldatlan kérdések rendezésében;

41. ajánlja, hogy határozottan vállaljanak helyszíni szerepet az EU-Afrika stratégia végrehajtása során, túllépve a hagyományos fejlesztési támogatási politikákon, különös tekintettel a soron következő portugál elnökségre, amely otthont ad majd a következő EU-Afrika csúcstalálkozónak, és hogy kössék meg az EU–Mercosur társulási megállapodást Latin-Amerikával, annak regionális integrációs folyamatait felgyorsítandó, és hogy kezdjenek hasonló megállapodásokra irányuló tárgyalásokba a közép-amerikai országokkal és az Andok Közösséggel;

42. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a barcelonai folyamat új ösztönzést kapjon az érintett országok kiegyensúlyozott gazdasági, társadalmi és demokratikus fejlődésének fokozása céljából;

43. nézete szerint az ENSZ Biztonsági Tanácsa soron következő ülésén a koszovói helyzet rendezésére vonatkozó átfogó javaslatról hozandó határozat fényében az EU-nak teljes mértékben készen kell állnia a régióban új feladatai és felelősségei teljesítésére; és következésképpen egységes és közös álláspontot kell kialakítania a Biztonsági Tanács 1244(1999) határozata helyébe lépő határozat tekintetében; emellett felszólítja a Tanácsot, hogy a Dél-Kaukázus és Transznisztria befagyasztott konfliktusai tekintetében tegyen erőteljesebb és eredményesebb lépéseket;

44. utal az EU érdeklődésére számot tartó különböző földrajzi területekre vonatkozó terjedelmes állásfoglalásaira és jelentéseire, mivel azok értékes hozzájárulásokat tartalmaznak az arra vonatkozó vitához, hogy az EU e földrajzi területekkel kapcsolatos politikája hogyan fejlődjön;

A közös kül- és biztonságpolitika parlamenti ellenőrzése

45. tudomásul veszi a 2005. évi KKBP-tevékenységekről szóló éves ismertető jelentést, amelyet a Tanács 2006. június 30-án nyújtott be; ismételten megerősíti, hogy a Tanácsnak nemcsak tájékoztatnia kell a Parlamentet, hanem mindenekelőtt teljes mértékben be kell vonnia a Parlamentet a KKBP 2007-re vonatkozó lényeges szempontjaiba és alapvető döntéseibe; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács ismét figyelmen kívül hagyta a Parlament arra irányuló jogát, hogy évente előzetesen konzultáljanak vele a 2006-ra vonatkozó elkövetkező szempontokról és döntésekről, az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkében és az 1999. május 6-i intézményközi megállapodásban megállapítottaknak megfelelően;

46. megállapítja, hogy az EU-Szerződés 21. cikkének Tanács általi megsértése ellenére eljárási okok miatt nem lehet a Bíróság elé utalni a Tanács gyakorlatát, mivel az EU-Szerződés 46. cikkében szereplő teljes körű lista, amely azokat az eseteket sorolja fel, amikor az EK-Szerződés Bíróságához benyújtott keresetekre vonatkozó rendelkezései a KKBP-re is alkalmazandók, nem tartalmazza a 21. cikket;

47. ismét csalódottságának ad hangot amiatt, hogy a Tanács mindössze tájékoztatja a Parlamentet és ismertető jegyzéket küld az előző évben végzett KKBP-tevékenységekről, amint azt maga a Tanács is kimondta a az éves jelentések preambulumbekendéseiben, ahelyett, hogy minden év elején ténylegesen konzultálna a Parlamenttel az adott év lényeges szempontjairól és alapvető döntéseiről, ide értve a pénzügyi vonatkozásokat, holott az EU-Szerződés 28. cikke előírja a konzultációt, valamint a Parlament véleményének figyelembe vételét; majd ezután jelentést készítene a Parlament számára arról, hogy a Parlament hozzájárulását figyelembe vették-e, és ha igen, akkor hogyan, és felhívja a figyelmet, hogy ez a gyakorlat a 21. cikk lényegi tartalmának de facto megsértése;

2007. május 23., szerda

48. felhívja a Tanácsot, hogy javítson ezen a helyzeten a költségvetési fegyelemről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról szóló új, 2006. május 17-i intézményközi megállapodás, mely 2007. január 1-én lépett életbe, 42. és 43. pontjának tágabb és rugalmasabb értelmezése révén annak érdekében, hogy biztosítsa a Parlament éves előzetes konzultációra irányuló jogát a KKBP elkövetkező szempontjai és döntései vonatkozásában; hangsúlyozza, hogy a meglévő szerződésekben semmi nem utal arra, hogy a „konzultáció” fogalma a fent említett 21. cikkben mást jelent, mint az EU-jogban szokásos jelentése;

49. tudomásul veszi a 2006. évi intézményközi megállapodás 42. és 43. pontját, amelyek a KKBP finanszírozására vonatkoznak, és strukturált párbeszédet írnak elő a Tanács és a Parlament között, amely konstruktív és flexibilis értelmezés esetén hozzájárulhat az illetékes bizottsággal folytatandó valódi konzultációhoz; ebből a célból a finn elnökség és a két érintett bizottság közötti értelmező levélváltást a Parlamenttel való kötelező konzultáció részleges teljesítésének tekinti;

50. óvatosságra int az intézményközi megállapodás 43. pontjának korlátozó értelmezésével kapcsolatban, ami olyan helyzetet idézhetne elő, amely megghiúsítja, hogy minden év elején ténylegesen konzultáljanak a Parlamenttel az adott év lényeges szempontjairól és alapvető döntéseiről az EU-Szerződés 21. cikkével összhangban;

51. hangsúlyozza arra irányuló készségét, hogy minden év elején vitát folytasson a Tanáccsal és a Tanács főképviselőjével/főtitkárával a KKBP elkövetkező évre vonatkozó lényeges szempontjairól és alapvető döntéseiről, mivel ez ideális lehetőséget kínál a Parlamenttel folytatandó konzultációra; úgy ítéli meg továbbá, hogy különösen hasznos lenne, ha a főképviselő/főtitkár pozíciójára jelölt személyek ismertetnék programjukat az Európai Parlament Külügyi Bizottsága előtt;

52. ösztönzi mind a Tanácsot, mind a tagállamokat, hogy fokozzák tovább az EBVP parlamentáris ellenőrzését annak biztosításával, hogy az Európai Parlament jelentős szerepet játsszon az új intézményközi megállapodásban megállapított strukturált párbeszéd mechanizmusának felhasználása, valamint az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közötti szorosabb együttműködés révén;

53. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy lényeges mértékben bevonják a Parlamentet az EU és harmadik országok közötti nemzetközi szerződésekről és megállapodásokról folytatott tárgyalásokba és az azok megkötésére irányuló eljárásba;

54. javasolja, hogy hozzanak intézkedéseket különösen a hírszerzési és biztonsági szolgálatok parlamenti ellenőrzésének erősítése érdekében, az alábbiak tekintetében:

a) az EU intézményei és ügynökségei közötti kapcsolatokat:

- azáltal, hogy a Parlamentre ruházzák a terrorizmusellenes koordinátor, a SitCen, az EU Műholdközpont (EUSC) és az Eurojust igazgatója kinevezésének és felmentésének jogkörét;
- annak biztosítása által, hogy a terrorizmusellenes koordinátor és a SitCen, az EU Műholdközpont (EUSC) és az Eurojust igazgatói éves jelentést terjesztenek a Parlament elé a tevékenységeikről és a költségvetéseikről, valamint annak biztosítása által, hogy a Parlament ezt követő valamennyi ajánlását és megjegyzését megfelelően figyelembe veszik;

b) a tagállamok és az EU intézményei és ügynökségei közötti kapcsolatokat:

- azáltal, hogy az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek között együttműködést alakítanak ki az EU hírszerző ügynökségeinek és szerveinek demokratikus ellenőrzésére, valamint mind az uniós, mind a nemzeti hírszerzési és biztonsági szolgálatok tevékenységére vonatkozó átláthatóságot és megbízhatóságot biztosítanak az Európai Unió polgárai számára;

2007. május 23., szerda

- azáltal, hogy aktualizálják az Európai Unió szolidaritási alapjának finanszírozásáról szóló, 2002. november 7-i intézményközi megállapodást⁽¹⁾ annak érdekében, hogy az összes KKBP-tevékenységbe felvegyék a minősített információkat, és annak garantálására, hogy az Európai Parlamentet teljes körűen tájékoztatják a teljes területre vonatkozó összes információról;
 - azáltal, hogy különösen a 2002. november 20-i intézményközi megállapodásban említett meglévő európai parlamenti különbizottság szerepét fokozzák az Európai Parlamentnek a biztonsági és védelmi politika terén a minősített tanácsi információkhoz való hozzáférése⁽²⁾ és az új uniós szintű hírszerzési szervek (az EUSC, a SitCen, a terrorizmusellenes koordinátor hivatala, az Eurojust és az EU Katonai Törzse) ellenőrzése érdekében;
 - valós hatalmat ruházva az EU terrorizmusellenes koordinátorának hivatalára a koordinátor hatáskörének és mandátumának megerősítése útján;
- c) az EU és a harmadik országok közötti kapcsolatok:
- azáltal, hogy az információknak és a legjobb gyakorlatoknak a Parlament különbizottsága és az amerikai kongresszus hírszerzési bizottságai közötti cseréjére kötelezik magukat,
 - azáltal, hogy arra kéri a harmadik országokat, és különösen a csatlakozó és társult országokat, hogy osszák meg a KKBP-re vonatkozó, rendelkezésre álló minősített információikat vagy hírszerzési anyagaikat uniós partnereikkel a parlamentjeiken vagy a kormányaikon keresztül;

A KKBP/EBVP finanszírozása

55. a KKBP részére a 2007–2013 közötti időszakra kiutalt 1,740 milliárd eurós teljes összeget nem tartja elégségesnek az EU, mint globális szereplő törekvéseinek eléréséhez, de elismeri, hogy a KKBP 2007. évre megállapított 159,2 millió EUR-s finanszírozása jelentős előrelépés a korábbi finanszírozáshoz képest;

56. üdvözli a Parlament és a Tanács által végre megtárgyalt KKBP fejezet megerősödését, amelyre a 2007 és 2013 közötti időszakban legalább 1,740 milliárd EUR-t fordítanak majd; emlékeztet, hogy ezzel az összeggel több mint megháromszorozzák a régi pénzügyi terv finanszírozási szintjét, és hogy ezért meg kell erősíteni a parlamenti ellenőrzést, és szorosabb együttműködésre van szükség a Tanács részéről;

57. üdvözli a 2006-os intézményközi megállapodást, amely különösen a Parlamentnek a KKBP döntéshozatali eljárásában való részvételét fokozza, lehetővé teszi az EU külső fellépéseinek és a KKBP finanszírozásának fokozottabb demokratikus ellenőrzését, valamint egységes szerkezetbe foglalja és megerősíti a KKBP-nek az Európai Parlamenttel folytatandó rendszeres politikai konzultációról szóló korábbi rendelkezéseit;

58. úgy véli, hogy az EU költségvetésére gyakorolt tényleges pénzügyi hatások értékelését eddig hátráltatta a proaktív információk hiánya a Tanács részéről, holott a kérdéssel kapcsolatban évek óta szerveznek közös üléseket; úgy véli, hogy az új intézményközi megállapodás aláírásával elérkezett az idő, amikor az immár hivatalossá vált rendelkezéseket betű szerint és szellemiségében is végre lehet hajtani;

59. sajnálatát fejezi ki a Tanács korábbi magatartása miatt, hogy csak azt követően nyújtott részletes pénzügyi információt, miután a végső döntést már meghozták, így módon értelmetlenné téve az egész gyakorlatot; üdvözli azonban, hogy e tekintetben – különösen az új koszovói misszióval kapcsolatban – némi javulás történt, és elvárja, hogy ez a jövőben rendszeresen folytatódjon;

60. e tekintetben hangsúlyozza az új intézményközi megállapodás 42. és 43. pontját; külön kiemeli, hogy az új intézményközi megállapodással összhangban a Tanácsnak minden év június 15-éig konzultálnia kell a Parlamenttel a KKBP lényeges szempontjait és alapvető döntéseit felvázoló előremutató dokumentumokról, beleértve azok pénzügyi vonatkozásait is; hangsúlyozza, hogy az előző évben hozott intézkedések értékelésére is sor kell kerülnön, és úgy véli, hogy ezek együtt valóban a jobb demokratikus ellenőrzés alapját képezhetik;

⁽¹⁾ HL C 283., 2002.11.20., 1. o.

⁽²⁾ HL C 298., 2002.11.30., 1. o.

2007. május 23., szerda

61. a KKBP részére a 2007–2013 közötti időszakra kiutalt máris elégtelen összeget tekintve sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a KKBP költségvetési fejezetén belül az Európai Unió különleges képviselőire fordítandó külön jogcímcsoport nem akadályozza meg az ilyen küldöttek számának elburjánzását, akiket definíció szerint csak különleges esetekben lehet kijelölni, és nem gyengíthetik a Bizottság helyszínen lévő delegációinak szerepét;

62. emlékeztet arra, hogy az EU különleges képviselőit a KKBP költségvetéséből finanszírozzák, és hogy az intézményközi megállapodás 42. pontjának vonatkozó előírásai is alkalmazandóak megbízatásuk meghosszabbításának pénzügyi következményei tekintetében; véleménye szerint feltételeket kell szabni az Európai Unió különleges képviselői kinevezéséhez és értékeléséhez, ide értve feladataik céljának meghatározását, megbízatásuk hosszát, az első pillérben működő EK-küldöttségekkel való összehangolást és kiegészítő jelleget, valamint potenciális „hozzáadott értékük” értékelését; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy e tekintetben működjenek együtt, ide értve azt is, hogy időben biztosítsák az értékelő jelentésekhez való hozzáférést, amelyeknek részletes, alapos és objektív információkat kell tartalmazniuk, és amelyeket a KKBP főképvisező felelőssége összeállítani;

63. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a civil és katonai vagy védelmi tevékenységek finanszírozása miatt egyaránt költségekkel járó vegyes KKBP tevékenységek értékelése eddig szinte lehetetlen volt bármely parlament számára; rámutat, hogy ez abból a kettős helyzetből adódik, hogy a nemzeti parlamentek a finanszírozás katonai/védelmi részébe látnak bele, az Európai Parlament viszont kizárólag a civil részbe; hangsúlyozza, hogy szükség lenne a kombinált civil és katonai tevékenységek teljes kiterjedésükben történő vizsgálatára, ezért felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy teljes mértékben együttműködve keressenek olyan megoldást, amely lehetővé tenné az ilyen küldetések és többszörös finanszírozási struktúrájuk átvizsgálását;

64. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az intézményközi megállapodás nem rendelkezik kifejezetten az EBVP keretében végzett katonai műveletek közös költségeiről, amelyeket a közösségi költségvetésből kell finanszírozni, és ezáltal annak a létező gyakorlatnak a megszakításáról, hogy a tagállamok támogatási költségvetéseit vagy induló alapjait veszik igénybe;

65. ezért tehát sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az intézményközi megállapodás nem változtatja meg az EBVP-műveletekre vonatkozó fennálló szabályokat, például a „költségeket ott kell megfizetni, ahol felmerülnek” elvét vagy bármely más ad hoc szabályt, például az ún. „ATHENA mechanizmust”; emlékeztet arra, hogy az ilyen szabályok állandósítják azon tagállamok pénzügyi terheit, amelyek a helyszínen a legnagyobb hozzájárulást teszik, így veszélyeztetik az EBVP-műveletekben való jövőbeni részvételt, és olyan helyzetet teremtenek, amely könnyen elkerülhető az ilyen műveletek uniós költségvetésből történő finanszírozásával;

66. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács legalább egyszer a kormányközi „ATHENA mechanizmuson” keresztül finanszírozott egyes kiadásokat, holott a Bizottság egyértelműen úgy ítélte meg, hogy a kérdéses kiadásokat az EU költségvetéséből kellett volna finanszírozni; úgy véli, hogy a Tanácsnak és a Bizottságnak tájékoztatnia kell a Parlamentet és kétség esetén konzultálnia kell vele, és nem tudja elfogadni a Tanács által hozott egyszálalú döntéseket;

67. felkéri a Tanácsot, hogy tájékoztassa a Parlamentet az „ATHENA mechanizmus” új rendelkezéseiről, amelyeket 2006 decemberében fogadtak el; meglepetését fejezi ki amiatt, hogy a Tanács nem tartotta érdekesnek tájékoztatni a Parlamentet erről a kérdéstről a 2006 őszi tartott két közös ülés egyikén sem, holott ez az ügy az év során korábban már terítékre került;

68. következképpen kéri, hogy vezessenek be új költségvetési módszert az EBVP kiadásai átláthatóságának fokozása céljából, valamint az európai biztonsági stratégia céljainak teljesítéséhez szükséges katonai és civil képességek fejlesztésének támogatása érdekében:

- a) a kezdeti szakaszban a Tanács dolgozzon ki egy olyan költségvetési dokumentumot, amely tükrözi a tagállamoknak a 2008-as fő civil, és a 2010-es fő katonai cél teljesítése érdekében tett kötelezettségvállalásait,
- b) a második szakaszban a tagállamoknak egy, az Európai Parlament és a tagállamok parlamentjei által évente közösen megvitatott olyan indikatív „költségvetéssel” kell elkötelezniük magukat az EBVP mellett, amellyel többéves alapon kötelezettséget vállalnak azokra a pénzeszközökre, amelyekre az EBVP műve-

2007. május 23., szerda

leteihez szükséges személyzet és felszerelés finanszírozásához van szükség, így jelezve a tagállam elszántságát arra, hogy az EBVP-re költsön, és így biztosítva a katonai kiadások nagyobb átláthatóságát,

- c) a KKBP és az EBVP költségvetésének racionalizálásáról szóló végső határozatoknak, beleértve a nemzeti költségek európai szintű elszámolását a biztonság és a védelem területén, az EU 2008–2009-es időszakra tervezett felülvizsgált pénzügyi rendszerének részét kell képezniük;

69. megjegyzi, hogy a KKBP fejezetben fennmaradó összegeket – nevezetesen a behajtott összegeket – a Bizottság a költségvetési rendelet előírásai értelmében célhoz kötött bevételekként kezeli és visszahelyezi a költségvetésbe a következő évben; nincs meggyőződve arról, hogy ez a költségvetési rendelet előírásainak megfelel és kéri a Számvevőszéket, hogy vizsgálja meg a kérdést.

*

* *

70. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, a NATO főtitkárának és az Európa Tanács parlamenti közgyűlése elnökének.

P6_TA(2007)0206

A mindenki számára biztosítandó tisztességes munka ösztönzése

Az Európai Parlament 2007. május 23-i állásfoglalása a mindenki számára biztosítandó tisztességes munka ösztönzéséről (2006/2240(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Tisztességes munka mindenki számára – Az Unió hozzájárulása a tisztességes munkára vonatkozó menetrend végrehajtásához” című közleményére (COM(2006)0249) (a Bizottság tisztességes munkáról szóló közleménye),
- tekintettel a Bizottság személyzeti munkadokumentumára – a Bizottság tisztességes munkáról szóló közleményének melléklete (SEC(2006)0643),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a Bizottság tisztességes munkáról szóló közleményére vonatkozó 2007. január 17-i véleményére⁽¹⁾,
- tekintettel az ILO munkahelyi alapelvekről és jogokról szóló nyilatkozatára,
- tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre,
- tekintettel az ILO egyezményeire és az alapvető munkaügyi normákra,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének a 2005. évi világ-csúcstalálkozó eredményeiről szóló, 2005. szeptember 16-i határozatának (47) bekezdésére, amely a tisztességes munkáról és az igazságos globalizációról szól,
- tekintettel az ENSZ Gazdasági és Szociális Tanácsa által 2006. július 5-én elfogadott miniszteri nyilatkozatra, amely szerint sürgősen olyan környezetet kell teremteni nemzeti és nemzetközi szinten, amely a fenntartható fejlődés kulcsfontosságú elemeként ösztönzi a teljes és produktív foglalkoztatást és a mindenki számára hozzáférhető tisztességes munkát,
- tekintettel a Globalizáció Szociális Dimenziójának Világbizottsága (WCSDG) 2004. február 24-i a, „Mélytányos globalizáció – lehetőségek megteremtése mindenki számára” című jelentésére,

⁽¹⁾ HL C 93., 2007.4.27., 38. o.